

Évközi 16. vasárnap

Lk 10,38–42

„Csak egy a szükségés”

A jelenet ismert, de ellentmondásos. Mária és Márta Lázár testvérei, Betániában laknak, de a lukácsi történet szerint inkább szimbolikus figurák, és a családi kapcsolatokat sem említi a szerző.

Lukács merészen ír erről a szituációról, mert az ószövetségi oktatásban nem szerepelt a nők oktatása. Sőt a rabbinikus irodalomban ezt olvashatjuk: „Inkább égjenek el a Tóra szavai, de asszonyokkal ne közöld azokat.” A Talmudban ez áll: „Aki lányának tanítja a Tórát, léhaságra tanítja őt!” Jézus pedig Lukács evangéliumában gyakorta oktatja az asszonyokat, a samariai asszonnal is szóba áll, tanítványai neheztelése ellenére.

A probléma azonban ebben a történetben mégsem ez. A konfliktus abból keletkezik, hogy Mária hallgatja Jézust, Márta pedig a vendéglátás gondjaival van elfoglalva, ráadásul kétszeresen is, hiszen testvére nem segít neki. Azt a történet homályban hagyja, hogy arról a Máriáról van-e szó, akit korábban bűnös nőként ismertünk meg az evangéliumból. A hagyományos magyarázat szerint a mai evangéliumi történetet az elmélkedő és a tevékeny ember közötti különbségtételre alkalmazzuk. Ha azonban jól odafigyelünk Jézus és a nők párbeszédére, nem egészen erről van szó.

Márta mindenben meg akar felelni a vendéglátás követelményeinek. Túlzott aggodalma felesleges tevékenységbe hajszolja. Csak Jézust fogadják, és nem lakodalmat rendeznek. Jézus pedig kevéssel is beéri, mert nem a vendéglátás pazar voltán méri le az iránta való szeretetet. Márta ezt nem tudja felfogni. Mária viszont igen. Jézus azért jött, hogy tanítson, és a tanításon keresztül kapcsolatba kerüljön az emberekkel és a nőekkel, így velük is. Márta viszont a munkába menekül ez elől a lehetőség elől. Ezen a ponton hangzik el a történet kulcsmondata, amely a különböző kódexekben másként szerepel: „Csak egy szükségés.” Feltehetően Jézus, aki tapintatosan akarta figyelmeztetni az aggódó Mártát, az élet legfontosabb dolgaira akarta felhívni a figyelmét.

Az emberek lényeglátásával mindig is akadtak problémák. Vannak aprólékos emberek, akik belefeledkeznek a maguk pillanatnyi tevékenységének részleteibe, és nem tudják életüket irányítani,

mert nem távlatokban gondolkodnak. Akadnak emberek, akik a tanulás közben is a szakbarbárság hibájába esnek, a szakterületükön kívüli dolgokat nem veszik észre. Vannak emberek, isten ments a társaságuktól, akik csak egyetlen témáról beszélnek mindig és mindenkivel, ez lehet például olyan apró „felfedezés”, mint a bélyeg felragasztásának gyorsabb, praktikusabb módja. Még a művelt emberek között is akad olyan, aki képtelen átlátni egy egész történelmi korszakot, mert el van foglalva egyetlen esemény részleteivel.

Az emberek nagy része munkája közben megfeledkezik az élet igazi távlatairól, az örök életről, a mennyországról, a vallási és lelki életről. Vasárnaponként nem érnek rá misére menni, mert még nem sült ki a kalács vagy ki kell söpörni a garázst.

Jézus kijelentése, éppen nekik szól. „Csak egy a szükséges.” Embernek emberrel és embernek Istennel való találkozása. Valamint az, hogy az ember gondolkozzon el a legfontosabb dolgokról, az üdvösségről, az ember életének céljáról. Az összes többi ez után jön. A mindennapi élet kényszere úgy is elvégezteti velünk az összes szükséges munkát, de nem arra születünk, hogy robotoljunk, felesleges célokért tevékenykedjünk, hanem azért, hogy megértsük emberlétünk titkait.

Márta imája

Igazságtalan vagy, Uram!

Befogadtalak! Kiszolgáltalak!

Ha én is lábadnál üldögelek egész este, mit ettél volna?

És mégis szavaid jobban ízlettek, mint az étel, amit neked készítettem.

Szavaid jobban oltották szomjamat, mint az ital, amellyel megkínáltalak.

Úgy hallgatnálak még!

Úgy hallgatnálak sokszor és hosszan!

Mária tényleg a jobbik részt választotta...